

МЕХАНІЗМ НАДАННЯ ЖИТЛА ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМ ОСОБАМ

Механізм забезпечення житлом внутрішньо переміщених осіб (ВПО) в умовах особливого правового режиму воєнного стану виступає ключовим елементом гуманітарної допомоги та соціального захисту. Урахування особливостей воєнного періоду вимагає негайних та ретельно спроектованих заходів, спрямованих на тимчасове та довгострокове розв'язання проблеми житла для ВПО.

Основною метою права на житло є задоволення житлової потреби, яка визначається як потреба кожної особи у постійному місці проживання.

Житлове питання ВПО у воєнний період є надзвичайно актуальним і складним аспектом гуманітарної ситуації. Воєнні конфлікти та природні катастрофи можуть змушувати людей покидати свої домівки, шукати притулку та захист.

Державна житлова політика стає ключовим інструментом у вирішенні цієї проблеми. Зважаючи на складні обставини, пов'язані з конфліктом, державні органи повинні враховувати специфічні вимоги і потреби громадян, особливо тих, хто втратив житло через війну.

Сьогодні держава не має можливості безкоштовно забезпечити своїх громадян житлом. Проте держава має, зокрема, за допомогою житлових програм оживити будівельний ринок, створивши сприятливі умови та зрештою отримати додаткові надходження до державного бюджету за рахунок податків від будівельної галузі.

Будівництво доступного житла є головним напрямком державної політики всіх розвинених країн. Загалом у країнах Західної Європи на програми соціального житла виділяються великі кошти: від 0,1-0,3% до 1,2-1,4% валового внутрішнього продукту (ВВП) в Італії та Греції [1, 2].

Враховуючи міжнародний досвід, Україні необхідно удосконалити модель реалізації житлових програм з використанням механізмів державного управління для задоволення потреб більшості населення у купівлі житла, доступності власності та доступу до відповідного державного фінансування з прийнятними умовами іпотеки.

Питання забезпечення житлом ВПО в Україні більш-менш законодавчо врегульовано. На державному рівні прийняті програми пільгового кредитування для вирішення житлових проблем ВПО, але на практиці програма практично не реалізується. Держава надає переселенцям кошти на оплату оренди житла та проживання. Але це неефективно для вирішення існуючих проблем.

Аналіз світового досвіду приводить до логічного висновку: вирішення житлових проблем громадян, правильна реалізація державних і громадських житлових програм потребують комплексних скоординованих заходів у багатьох сферах національного і суспільного життя; в економічно розвинених країнах прийняття «Концепції такі як «соціальне житло» та «доступне житло» не мають нормативного посилення на доступ до безкоштовного житла. При реалізації житлових програм держава може впливати на розвиток будівельної галузі шляхом використання різноманітних механізмів через уповноважені органи. Механізми надання житла ВПО у воєнний період повинні враховувати не лише тимчасові потреби, але й сприяти довгостроковій стабільності та відновленню.

Перелік посилань:

1. Кіндзерський Ю. Цілі, інструменти та моделі промислової політики в економічних перетвореннях / Ю. Кіндзерський // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. - 2009. - № 5. - С. 5-18.
2. Ковалевська О. П. Світовий досвід розвитку державної житлової політики / О. П. Ковалевська. // Державне управління: удосконалення та розвиток. - 2013. - № 2.